

קונטרס הכנה
לקראת

כ"ף מנחם-אב

ע"ה שנה

חוברת ראשונה
לתלמידי המתיבתא

שבוע פרשת בלק
י"א - י"ז תמוז (נדחה)

שבעים וחמש שנה להסתלקות
כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל
רבי לוי יצחק ע"ה
שניאורסאהן

כ"ף מנחם-אב
ה'תש"ד - ה'תשע"ט

Published and Copyright © 2019

by

Lahak Hanochos Inc.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

E-mail: info@lahak.org – Internet: <http://www.lahak.org>

The Likkutei Sichot is Copyright by Kehot Publication Society

עימוד ועיצוב:

טל: +972 (0)8-8502771
www.chazak.co.il
office@chazak.co.il

פתח דבר

בעמדינו בימים הסמוכים ליום ההילולא השבעים-וחמש של כ"ק הרה"ג כו' זי"ע, אביו של כ"ק אדמו"ר זי"ע, כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל רבי לוי יצחק זי"ע, ועל פי הצעת ובקשת כ"ק אדמו"ר במכתבו לקראת יום ההילולא של אביו בשנת תשד"מ "ועלי החוב והזכות גדול להציע ולבקש וכו' - ללמוד בהתוועדות מתורתו" - הננו מוציאים לאור - חוברת ראשונה - קונטרס לימוד לתלמידי המתיבתא, בקשר עם יום זה.

חוברת זו כוללת - חומר לימוד לשבוע פרשת בלק (י"א-י"ז תמוז (נדחה)) - קטעים ושיחות מדברי כ"ק אדמו"ר אודות אביו ואמו, שבימים מעובדים מתורתו של כ"ק רבי לוי יצחק, וחקקים מרשימות זכרונותיה של הרבנית חנה ע"ה, אודות מאורעות שונים מחיי בעלה. החומר לחוברות אלו נלקט על ידי ועד הנחות בלה"ק, והוא יוצא לאור כתכנית לימודים בימי הקיץ, ימי ההכנה ליום ההילולא כ"ף מנחם-אב, בשיתוף עם ועד תלמידי התמימים העולמי. תודת המערכת נתונה לכל המסייעים במלאכה זו: הרה"ח הר"ר אלתר אלי' הכהן פרידמאן; הרה"ח הר"ר דוד דובאו; הרה"ח הר"ר אלי' וואלף.

המשתתפים בלימוד זה (רשימה חלקית): מתיבתא ליובאוויטש טורונטו; מתיבתא ליובאוויטש שיקאגו; מתיבתא ליובאוויטש וועסטשעסטער; מתיבתא ליובאוויטש ניו הייבן; ישיבת קיץ קינגסטון שעל ידי ישיבת אהלי תורה; ישיבת קיץ שעל ידי ישיבת תורת מאריסטאון; קעמפ "גן ישראל" מאנטרעאל.

בסוף כל שבוע ייערכו בחינות על החומר הנלמד, ובסיום כל ארבעת הבחינות תערך הגרלה בין אלו שהצליחו מעל 80% על 40 כרטיסי-טיסה לנסיעה לציון בעל ההילולא באלמא-אטא לכ"ף מנחם-אב. ולאלו שהצליחו עד 80% על 75 סטים של מאמרי כ"ק אדמו"ר זי"ע (ה'תשי"א-ה'תשל"א).

ברשימות זכרונותיה כותבת הרבנית חנה (חוברות לה, לז, לח) אודות רצונה העז שיופסו כתבי תורתו של רבי לוי יצחק,

אנו בטוחים כי על ידי הלימוד בחוברות אלו מתורתו, נמלא את שאיפתה ונגרום רוב נחת-רוח לבנה הגדול כ"ק אדמו"ר זי"ע.

משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו

יום התחלת כנס השלוחים השלישי בארצות הברית

בלקו"ת בד"ה מה טובו ע"ש [אז עס איז דא א דרגא אין תשובה וואס ענינה איז „סור מרע“, וואס זי איז מגיעה במלכות: א העכערע דרגא אין תשובה וואס איר ענין איז „ועשה טוב“ — ומגיעה בז"א: און נאך א העכערע תשובה וואס ענינה איז „בקש שלום“, לימוד התורה — ומגיעה בכינה]. זהו בשעתא במל' הנק' שעה, ביומא בז"א הנק' יום, ברגע בכינה.

ויש לומר (— מזוכט דאך מעלות אין דעם ענין פון „שליח“):

„שליח“ איז ר"ת — „שעתא“, „לימוד“ (תשובה הג' בכינה, „בקש שלום“, לימוד התורה), „יומא“, „חדא“. והפירוש:

נתבאר לעילי אז יעדער איד איז א שליח פון הקב"ה, וועלכן דער אויבער-שטער האט אראפגעשיקט אלס נשמה בגוף דא למטה בעולם הזה בכדי ער זאל מקיים זיין תומ"צ און פארשפרייטן אלקות בעולם. וואס מזה מובן, אז „שליח“ (בשלימותו) איז כולל אין זיך אלע דרגות בעבודת ה' דא למטה, אלע דרגות בעבודת התשובה — וואס דאס (עבודת התשובה) איז תכלית ירידת הנשמה בגוף (כמבואר בלקו"ת שם) בשליחותו של הקב"ה — די דריי דרגות אין תשובה:

תשובה ב„שעתא“ — „סור מרע“ (שמגיע במלכות): תשובה פארבונדן

א. בשבת זו הויבט זיך אן דער כנס השלוחים. ובקשר עם זה האט מען ארויסגעגעבן די שיחה! וועגן דעם תפקיד פון א שליח, (גם) ווי מרומז אין דעם וואס משיח איז די גימטריא פון „שליח“ בצירוף עשר, אז א שליח דארף ארייננעמען און נוצן זיינע עשר כחות, און דורך דעם מגלה זיין בחי' משיח (יחידה) שבו, ועי"ז — מגלה זיין יחידה הכללית, משיח².

ויש לקשר זה (דעם כנס און די שיחה) מיט דעם זוהר פון פרשתנו לויט דער ביאור פון טאטן אויפן זוהר:

אין זוהר³ שטייט: „זכאין איננו מארי-הון דתשובה דהא בשעתא חדא ביומא חדא ברגעי' חדא קריבין לגבי קב"ה“.

פרעגט דער טאטע אין זיינע הערות אויפן זוהר⁴: „לכאורה הוא שלא על הסדר, כי הול"ל יומא שעתא רגע, שכ"א יותר רבותא מחבירו, בדרך לא זו אף זו⁵. גם אם די ברגע חדא לאיזה צורך אמר שעתא ויומא? און ער פאר-ענטפערט: „י"ל יש ג' בחי' תשובה המגיעים במל' בז"א בכינה כמ"ש

(1) מליל שמחת תורה שנה זו — נדפסה גם בקונטרס השליחות (הוצאה שני', תשמ"ז — ע' 11 ואילך), ובלקו"ש חכ"ט ע' 358 ואילך.

(2) נסמן בשיחה הנ"ל הערה 27.

(3) פרשתנו קכט, סע"א ואילך.

(4) כ"ה בכמה דפוסי זוהר „ברגע“ (וכן הועתק בלקו"ת לוי"צ דלקמן), אבל בכוכ"ז דפוסי זוהר (וכן נעתק באור יקר, באור החמה, ובכ"מ) „ברגעא“ — ועפ"ז מתאים ל„חדא“ שלאחריו ול„שעתא“ וכ"ל שלפניו.

(5) לקו"ת לוי"צ לוחא ע' פא.

(6) הביאור בסדר זה בפשטות הענינים — נתבאר בלקו"ש ח"כ ע' 86 ואילך.

(7) בלק עג, ב ואילך.

(8) ל' הכתוב — תהלים לד, טו.

(9) בלקו"ש חכ"ט שם.

וואָס דער ענין איז מרומז בתיבת מ"ם: עס שטייט אין גמרא¹³ אַז, מ"ם פתוחה מ"ם סתומה באַווייזן אויף „מאמר פתוח מאמר סתום". טייטשן מפרשים¹⁴, אַז „מאמר פתוח" גייט אויף נגלה דתורה און „מאמר סתום" גייט אויף סתים דתורה.

ויש לומר אַז דאָס איז דער ענין וואָס פון „שליח" ר"ת „שעתא, לימוד, ומא, חדא" ווערט „משיח", ד.ה. אַז פון דעם למ"ד פון „שליח" (בצירוף עשר כחות שלו) ווערט דעם מ"ם פון „משיח": פון דעם למ"ד ר"ת „לימוד" ווערט (דורך עבודת האדם בלימוד התורה) אַ מ"ם. לימוד התורה איז אַן אופן פון יחוד¹⁵ נגלה דתורה (מאמר פתוח) ופנימיות התורה (מאמר סתום).

און דער קשר מיט משיח: דורך יפוצו מעינותיך חוצה (כולל — הפצת פנימיות התורה בנגלה דתורה) איז „אתי מר" דא מלכא משיחא¹⁶, וואָס ר"ת של שמו — משיח איז מיט אַ מ"ם (וואָס ווייזט אויף הפצת פנימיות התורה בנגלה דתורה), און פון דעם מ"ם פתוחה (בסוף התיבה)¹⁷ פון גלות ווערט אַ מ"ם סתומה (באמצע התיבה), לסרבה המשרה¹⁸ בגאולה העתידה¹⁹.

מיט „לימוד (התורה)", בחי' „בקש שלום"¹⁰ (שמגיעה בכייה): תשובה ב"ו-מא", „עשה טוב" (שמגיעה ב"א). און אַלע ג' תשובות זיינען באופן פון חדא"י — (דער חי"ת און) חותם „פעטשאַטקע") פון דעם גאַנצן וואָרט „שליח" (וואָס דאָס איז מדגיש אַז אַלע (ג') אותיות שלפנ"ז זיינען נחתמין מיט דעם „חדא").

ב. ובפרטיות יותר — בנוגע צו די שלוחים פון נשיא דורנו, דעם רבי"ן דעם שווער: זייער שליחות מיוחדת (נוסף צו דער שליחות הכללית פון קיום התומצ" והפצת היהדות) באַשטייט פון הפצת המעינות חוצה, וואָס דאָס איז כולל, כמוכּוּ, „חוצה" שבתורה, נגלה, הגוף² דתורה, מ'זאל מפיץ זיין די מעינות התורה (פנימיות התורה) אין „חוצה" שבתורה (נגלה דתורה).

דאָס הייסט: בחי' תשובה פאַרבונדן מיט לימוד התורה, „בקש שלום" (כנגד דער למ"ד פון תיבת „שליח") טיילט זיך בפרטיות (באָ די שלוחים פון נשיא דורנו) אויף לימוד והפצת יחוד פני-מיות התורה ונגלה דתורה, והפצת המצות בחוצה דעולם.

13) שבת קד, א. וראה שליה בית הגדול בסופו (לז, ב ואילך).
 14) רש"י שם. וראה ד"ה ביום השני תרכ"ט פ"ג. ד"ה מאימתי תרמ"ב (קה"ת תשכ"ה).
 15) דשניהם מרומזים באות (אחת) מ (שבאה אחרי הלמ"ד — ראה שבת שם).
 16) אגה"ק דהבשע"ט — נדפס בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחלתו. ובכ"מ.
 17) נחמי ב, יג.
 18) ישע"י ט, ו.
 19) ראה לקי"ת במדבר ב, ב. אה"ת מקץ (כרך ה') התקע, א ואילך. נ"ד ע' קפג ואילך. ובכ"מ. וראה ס' הערכים-חב"ד מערכת אותיות אות מ"ם (ב) ס"ע רב ואילך. ושי"נ.

10) ועפ"ז י"ל טעם שבחי' תשובה הג' (בקש שלום) מרומזת בלמ"ד (בתיבת „שליח") ר"ת לימוד התורה, ולא במי"ו ר"ת תורה סתם — כי תורה כולל גם מצות עשה ומצות לא תעשה, סרי"מ ועש"ט, שהם כבר מרומזים בהשי"ן (שעתא) והי"וד (ימא), והכוונה כאן היא לרמז על תשובה הג', „בקש שלום", שזה מורה דוקא על „לימוד התורה" ר"ת למ"ד.
 11) כי תשובה היא מצוה חדא (לגבי כל התומצ"ז) — תשובה (ועי"ז כל ה)מעשים טובים" (אבות פ"ד מ"א. ועוד. וראה לקי"ת מטות פב, א. שמע"צ פה, א. שה"ש ז', ג).
 12) זוהר בהעלותך קנב, א.

צדיקא בתיובתא²³.

והנה, די כוונה פון כל האמור לעיל איז מעשה בפועל — אַז דאָס זאַל צו-געבן עידוד ובהנתינת כח וכו' בקיום השליחות פון אלע וכאוי"א מהשלוחים. וואָס דערפאַר איז מובן, אַז אַע"פּ וואָס האמור לעיל איז ע"ד הרמז ובדרך אפשר — אַבער וויבאַלד אַז דערפון קומט אַרויס אַ עידוד ונתינת כח אין קיום השליחות פון די שלוחים, איז דאָס כדאי און אויסגעהאַלטן און אַ ר"ת קיים וכו' וטוב.

וימתק ע"פ המדובר לעיל²⁰ פון פס"ד הרמב"ם²¹ אַז ביאת המשיח («מיד הן נגאלין») איז תלוי אין „ישראל עושין תשובה“. בכל ג' דרגות הנ"ל בתשובה (וואָס זיינען מרומז אין דעם וואָרט „שליח“), כולל תשובה פון „בקש שלום“, לימוד התורה, ובפרט באופן פון מ"ם (יפוצו מעינותיך חוצה). וכידוע אויר אַז ענינו פון משיח איז פאַרבונדן במיוחד מיט תשובה²² — משיח אתא לאתבא

(20) בשיחה הנ"ל סעיף ו' (לקריש שם ע' 4-363).

(21) ה"ל תשובה פ"ז ה"ה.

(22) להעיר אשר תשויע (שלימותה) הוא לימוד התורה (תניא ח"ג ספ"ח ואילך).

(23) לקו"ת שמע"צ צב. ב. שה"ש מה. א. נ. סעי'ב (וראה שם ר"ה נח. ד. האוינו עה. סעי'ב). וראה זח"ג קנג. ב.

B"H

A SICHA FROM SHABBOS PARSHAS CHAYEI SARAH 5746

COMMENCEMENT OF THE THIRD NATIONAL CONFERENCE OF SHLUCHIM

1. This Shabbos is the beginning of the Conference of Shluchim. In connection with this, the Sicha regarding the role of a Shliach was published, (including) as explained there, that this role is alluded to in that "Moshiach" is the numerical value of "emissary" when adding ten, that a Shliach must include and utilize his ten energies, and through that, reveal his own element of Moshiach (his Yechida), and through this, reveal his "general Yechida", Moshiach.

This (conference and Sicha) is also connected with the teaching of the Zohar of this weeks Parsha as explained by my father:

The Zohar states: "Lucky are the masters of Teshuva, for in a single hour, in a single day, and in a single moment, they are drawn closer to the Holy One, blessed be he".

My father asks in his glosses to the Zohar: "Seemingly, this statement is not in the correct order, for it should have stated "day, hour, moment", for each is a greater statement than the previous, in a manner of "not [only] this, [but] also that". In addition, if a single moment suffices, for what purpose are hours and days stated?" And he answers: "There are three levels of Teshuva which reach the level of Malchus of Zeir Anpin in Binah, as written in Likutei Torah in the selection beginning "Ma Tov".

(That there is a level of Teshuva which is characterized by "shunning evil", which reaches the level of Malchus. A higher degree of Teshuva is characterized by "do good", and reaches the level of Zeir Anpin. And an even higher sort of Teshuva is "seek peace" – Torah study – and reaches the level of Binah.) This is "in a single hour" in Malchus, which is called "hour", "in a single day" in Zeir Anpin, which is called "day", and "in a single moment", in Binah.

And we can state (As we seek to find the virtues of a Shliach) :

"**ShLiYaCH**" is an acronym for "**Sh**a'ata" - hour -, "**Lim**mud" - Torah study- (the third level of Teshuva in Binah, "seek peace"), "**Y**oma", "**Ch**ada" - single day- .

The explanation is:

We explained previously that every Jew is a Shliach (emissary) of G-d, whom G-d sent down as a soul [enclothed] in a body here down below in this world, in order that he fulfill Torah and Mitzvos and disseminate G-dliness in this world. From this is understood, that a "Shliach" (in its purest form) encompasses all levels of G-dly service here in this lower world, all forms of Teshuva - which is the ultimate purpose of the descent of the soul into the body, with a mission from G-d - the three levels of Teshuva:

The Teshuva of "a single hour" - "shunning evil" (which reaches Malchus); a Teshuva connected with Torah study, "seek peace" (which reaches Binah); a Teshuva "in a single day"- "do good" (which reaches Zeir Anpin). And all three forms of Teshuva are in a manner of "single" the final letter of the word "Shliach" (which emphasizes that all the [3] previous letters finish with [the attribute of] "single").

2. In more detail - in regard to the Shluchim of the leader of our generation, the Rebbe my father in law: Their unique task (in addition to the general task of fulfilling Torah and Mitzvos and disseminating Judaism) consists of disseminating the wellsprings [of Chassidus] outward, which includes, obviously, the "outward" (exterior) of Torah, the revealed part of Torah; the "body" of Torah – meaning, we must disseminate the wellsprings of Torah (the inner part of Torah) to the "outside" of Torah (the revealed part of Torah).

This means: The level of Teshuva connected to Torah study, "seek peace" (corresponding to the letter "Lamed"of ShLiyach, emissary) pertains specifically to (with the Shluchim of the leader of our generation) the study and dissemination of, and unification of the inner part of Torah and the revealed part of Torah, and the spreading of Mitzvos "outward" in the world.

This idea is hinted to in the letter "Mem": The Talmud states that "an open Mem and closed Mem" represent "open words and closed words". The commentaries explain, that "open words" refer to the revealed part of Torah, and "closed words" refer to the "concealed" part of Torah.

This is how the word "**ShLiYaCH**", (emissary) an acronym for "**Sh**a'ata, **L**immud, **Y**oma, **Ch**ada" (hour, [Torah] study, day, single), becomes "Moshiach", meaning, that the "**Lamed**" of "ShLiyach, (with the addition of his own ten elements) becomes the "**Mem**" of "**Moshiach**"; the "**Lamed**" of "**Limmud**" [Torah study] becomes (through mans efforts in Torah study) a "**Mem**", Torah study in a manner of unification of the revealed part of Torah, "open words", and the inner part of Torah, "closed words".

And the connection with "Moshiach": Through the "dissemination of the wellsprings outward", (which includes the inner part and revealed part of Torah) will be "the arrival of the master" King Moshiach, which the acronym of his name "Moshiach" contains a "Mem" (which represents the dissemination of both the inner and revealed parts of Torah), and from the "open Mem" (at the end of the word) of exile, becomes the "closed Mem" of למרבה המשרה ("abundant authority") with the forthcoming redemption.

This is sweetened in light of Maimonides' ruling that the coming of Moshiach ("they will immediately be redeemed") is dependent on "the Teshuva of Israel". In all three of the above mentioned levels of Teshuva (which are hinted at in the word "emissary"), including the Teshuva of "seek peace", Torah study, and specifically in a manner of "Mem" (disseminating the wellsprings outward). It is known that the idea of Moshiach is especially connected with Teshuva, "Moshiach comes to turn the righteous toward Teshuva".

In conclusion, the intention of all the above is action in practice, that this should add encouragement and energy, etc. in the fulfilment of the task of each and every one of the Shluchim. It is therefore understood, that though the above is in a manner of allegory and suggestion, however, because this brings forth encouragement and energizes the fulfillment of the Shluchim task, it is worthy, proper and good.

מסירות נפש עבור קמח למצות

א. נוסף על ההוראה הנלמדת מכללות הענין ד"חג המצות", ישנה הוראה נוספת הנלמדת מהיום המיוחד [בין שבעת ימי הפסח – בארץ ישראל, ובחוץ לארץ – שמונת ימי הפסח] שבו מתקיים הכנס – ח"י ניסן, יום הולדתו של אאמו"ר (כפי שהוזכר לעיל)

ולכן, אספר עתה סיפור שאירע עם אאמו"ר בקשר לחג המצות (סיפור שלא נתפרסם כל כך מפני כמה סיבות) – שממנו יכולים ללמוד הוראה בנוגע לעמידה בתכלית התוקף בכל הקשור לעניני התורה ומצוותי, וכאמור – שלילת ענין הגאווה ("כחי ועוצם ידי" ח"ו), כי אם בכחו של הקב"ה – "ה' נצב עליו", שלכן משתדל הוא למלא את הציווי והשליחות של הקב"ה.

ב. העיר שבה כיהן אאמו"ר ברבנות היתה בדרום רוסיה, וסביבותיה היו שדות רבים שבהם היו מגדלים חטה עבור כל רחבי המדינה. ומכיון שאאמו"ר הי' מגדולי הרבנים – הנה ההכשר על טחינת הקמח כדי לאפות מצות לחג הפסח הי' תחת פיקוחו וסמכותו (ע"י המשגיחים שלו וכו') מימים ימימה.

כאשר הממשלה קבעה שכל בתי-המסחר, וביניהם גם טחנות-הקמח, והמאפיות הגדולות של מצות, הנם רכושה של הממשלה, הנה בידעם שעד עתה היו כולם סומכים על ההכשר של אאמו"ר על הקמח עבור חג הפסח, הבינו שאם בשנה זו לא ישיגו את ההכשר של אאמו"ר, לא יוכלו למכור את הקמח לפסח. ולכן, קראו לאאמו"ר ואמרו לו שגם השנה יתן הוא את ההכשר על הקמח, והזהירו אותו שאם יפסול חלק מהקמח ולא יתן עליו הכשר (וכתוצאה מזה לא ימכר חלק מהקמח) – יתפרש הדבר שהוא מזיק לכלכלת הממשלה (מכיון שהרווחים ממכירת הקמח נכנסים לקופת הממשלה), ודינו כלוחם נגד הממשלה!...

בשמעו זאת, ענה אאמו"ר: אם יתנו לי יד-חפשית בכל הקשור לפיקוח על טחנות-הקמח, להעמיד את המשגיחים שלי, שישמעו להוראותי וכו', כך שאוכל להבטיח שטחינת הקמח תהי' ע"פ דת ישראל – אזי אתן גם השנה הכשר על הקמח; אבל אם לא יתנו לי להעמיד את המשגיחים שלי, או שלא ישמעו להוראותי, וכי"ב – לא אוכל לתת ולא אתן הכשר על הקמח, ולא זו בלבד שלא אתן הכשר, אלא עוד זאת, אודיע ואפרסם בכל מקום שקמח זה אינו תחת אחריותי!

באי-כח הממשלה שדיברו עמו – חזרו שוב על תביעתם, לתת הכשר מראש על כל הקמת ללא כל תנאים (לומר "אר-קיי" על כל דבר, ולא לאבד מאומה מכמות הקמה מסיבות של כשרות), באזהרים אותו שאי-ההסכמה לתת הכשר לפי דרישותיהם תחשב למלחמה נגד הממשלה! ...

אבל אאמו"ר לא התפעל מדבריהם, והשיב בכל התוקף שהוא לא יעשה דבר היפך התורה, והוסיף שהוא מוכן לנסוע למוסקבה כדי להפגש עם נשיא ברית המועצות ("קאלינין"), ולהסביר לו שזהו דבר בלתי-אפשרי לתת הכשר על דבר שאינו כשר, הנהגה כזו היא נגד השולחן-ערוך, נגד רצון הקב"ה, ולעולם לא יעשה דבר כזה! – אם נשיא ברה"מ ירצה להענישו, הרי זה ענין שלו! אבל הוא – אאמו"ר – לא יזוז מעמדתו, ולא יעשה מאומה נגד רצונו של הקב"ה!

באי-כח הממשלה ניסו שוב לאיים עליו ולהפחידו וכו', ובראותם ששום דבר לא יעזור להם – סיפרו זאת לאלו שעל גביהם, עד לנשיא ברה"מ או ליועציו (זאת אי אפשר לדעת, כמובן), ואז נתקבלה הוראה למלא אחר הוראותיו של אאמו"ר בכל הקשור לטחינת הקמח, כך שכל הקמח שיטחן עבור חג הפסח יבוא עם "תעודת-הכשר" של אאמו"ר. ואכן, כך הי' בפועל בשנה ההיא, היינו, למרות שלכתחילה היפשו היתרים כו', פעלו סוכ"ס – ע"י העמידה בתוקף – שכל המצות שנאפו במאפיות של הממשלה, היו כולם מהקמח שהי' תחת הפיקוח וההכשר של אאמו"ר!

ג. סיפור זה אירע במדינה קומוניסטית, שבה לא היתה אפשרות לפרסם סיפור זה, כי אם לספר זאת לאנשים מתי-מספר, ולכן, שמח אני לפרסם סיפור זה – שיש בו לימוד והוראה בנוגע להנהגת כאו"א מישראל, החל מילדי ישראל הקטנים:

כאשר יהודי נעמד בתוקף המתאים, באמרו שעליו לקיים את רצונו של הקב"ה, בורא העולם, כמ"ש "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", ואינו יכול לעשות דבר שהוא נגד רצונו של הקב"ה, גם כאשר המלוכה מצווה עליו לעשות דבר זה – הרי סוכ"ס מצליחים בזה, ועד כדי כך, שהמלוכה עצמה נותנת לו את הסמכות לכך, כפי שרואים בסיפור הנ"ל, שכאשר אאמו"ר נעמד בתוקף המתאים, הצליח לפעול שתתקבל הוראה מהממשלה שכל המאפיות הממשלתיות שאופות מצות לפסח, חייבים להשתמש עם הקמח שתחת פיקוחו והכשרו של אאמו"ר.

אמנם, לא לכל אחד יש תוקף כזה, אבל לאידך – לא לכל אחד יש נסיון כזה, שידרש ממנו להתייצב נגד מלכות אדירה שמושלת על 200 מליון בני-אדם! – ממנו נדרש רק להתייצב נגד ה"יצר" שלו! ...

ולכן, כאשר ה"יצר" מנסה לשכנע אותו ולהסביר לו שאינם-יהודים לא יניחו לו להתנהג כפי שילד יהודי צריך להתנהג – עליו לומר ל"יצר" שזהו דבר שקר, היפך האמת! ומכיון ש"ה' נצב עליו" – בודאי עוזר לו הקב"ה להלחם נגד כל המניעות והעיובים על עניני יהדות, ובודאי שסוכ"ס ינצח בזה!

ועי"ז פועלים שיהי' חג הפסח כשר ושמח – כפי שהי' אז (בסיפור הנ"ל), וכן תהי' לנו – כאשר מחליטים בתוקף להתנהג באופן האמור, וממשיכים זאת על כל השנה כולה – שתהי' שנה של כשרות, ושנה של שמחה, ובמהרה בימינו – שנת גאולת משיח.

(משיחת ח"י ניסן (ב' דחזה"מ פסח ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

ניצוצי אור מפבוד קדושת הגאון החסיד ר' לוי יצחק שניאורסאהן

לימוד ליום א', י"א תמוז

סלם האמהות

יעקב אבינו יצא בדרךכו לחרן, שם הוא התחמץ עם האמהות רחל ולאה.

בדרךכו לחרן הוא חלם את חלומו המפורסם, חלום ה"סלם".

אומר רבי לוי יצחק: המילה "סלם" היא רמז לרחל ולאה, זאת כפאשר כותבים את המילה "סלם" כשהיא "מלאה", עם כל האותיות שלה:

$$סמ"ף 120, למ"ד 74, מ"ם 80 = 274$$

$$כמו כן: רח"ל 238, לא"ה 36 = 274$$

(לקוטי גוי יצחק אגרות קודש, עמוד שלא)

לימוד ליום ב', י"ב תמוז, חג הגאולה

ישן בין האותיות

כשיעקב אבינו היה בדרךכו לחרן, הוא ישן במקום המקדש, ואמרים חז"ל שהמילים "וישכב במקום ההוא" באות ללמד, שרק שם הוא ישן, אבל כמשוף כל ה-14 שנה לפני כן, כשהוא למד בבית מדרשם של שם ועבר, הוא לא ישן, וכן כמשוף ה-20 שנה לאחר מכן, בהיותו בבית לכן, הוא לא ישן. רק באותו הלילה, בין ה-14 שנה ל-20 שנה, הוא ישן

אומר רבי לוי יצחק, שהדבר מרומז במילים "בנידך אפקיד רוחי", הנאמרות לפני השינה. המילה "נידך" היא "ניד" 14, "ך" 20.

יעקב אביו ישן, "אפקיד רוחי", בתוף ה"נידך", בין ה"ניד", 14 השנים אצל שם ועבר, לבין ה"ך", 20 שנה בבית לכן.

(לקוטי גוי יצחק אגרות קודש, עמוד שלא)

לימוד ליום ג', י"ג תמוז, חג הגאולה

הסוד של ואָחד

כַּאֲשֶׁר הִהַגְדָּה כּוֹתֶבֶת אֹדוֹת אַרְבַּעַת הַבְּנִים, לְשׁוֹן הִהַגְדָּה הוּא: "אָחַד חֲכָם, וְאָחַד רִשָּׁע, וְאָחַד תָּם, וְאָחַד שְׂאִינוּ יוֹדְעַ לְשׂאוֹל". אַרְבַּע פְּעָמִים כְּתוּבָה הַמִּילָה "אָחַד".

כּוֹתֵב רַבִּי לױ יִצְחָק, שְׂאֲרַבַּע פְּעָמִים "אָחַד" = 13 הוּא בְּגִימְטְרִיָּה ב"ן 52, וְהַדְּבָר מְרַמֵּז לְ"בֵן" נוֹסֵף, "הַבֵּן הַחֲמִישִׁי".

רְמֵז נוֹסֵף כּוֹתֵב רַבִּי לױ יִצְחָק בְּנוֹסַח זֶה שֶׁל הִהַגְדָּה: לְמִרוֹת שְׂנֵאָמֵר אַרְבַּע פְּעָמִים "אָחַד", אֲבָל לְאַמְתּוֹ שֶׁל דְּבָר רַק פַּעַם אַחַת כְּתוּב "אָחַד", וְאֵלּוּ בְּשִׁלּוּשׁ הַפְּעָמִים הַנוֹסְפוֹת, כְּתוּב "וְאָחַד", בְּתוֹסֶפֶת הָאוֹת ו'. "אָחַד.. וְאָחַד.. וְאָחַד.. וְאָחַד..."

כִּף שֶׁהַגִּימְטְרִיָּה הַמְּלֵאָה הִיא שֶׁל "אָחַד.. וְאָחַד.. וְאָחַד.. וְאָחַד" הֵם: שְׁבַעִים, הַמְרַמֵּז לְדַבְּרֵי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה שְׂאָמַר "הֲרִי אֲנִי כִּבֵּן שְׁבַעִים שָׁנָה".

(לקוטי גוי יצחק, אגרות קודש, עמוד תיט. – מכתב י"א ניסן ה'צח"ת)

לימוד ליום ד', י"ד תמוז

הסוד של יַעֲקֹב

כְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ, "בְּשַׁעָה שְׁנֹכְנַס אֲבִינוּ יַעֲקֹב אֶצֶל אָבִיו – לְקַבֵּל הַבְּרָכוֹת – נִכְנְסָה עִמּוֹ גַּן עֵדֶן".

כּוֹתֵב רַבִּי לױ יִצְחָק: "גַּן עֵדֶן" עִם ה' הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מִילִים אֵלּוּ, זֶה בְּגִימְטְרִיָּא "יַעֲקֹב".

$$53 + 5 + 124 = 182, \text{ וְכֵן יַעֲקֹב} = 182$$

לקוטי גוי יצחק הערות לזהר פרשת צו עמוד ריט

לימוד ליום ה', ט"ו תמוז

הצלה בפולה

בפסוק "וַצַּדִּיקָה תִצְדֵּק מִמּוֹת", כותב רבי לוי יצחק שכתוב בו שני פעמים מות, פעם אחת במפורש, ופעם אחת ראשי תיבות וצדקה תציל ממות, הוא אותיות מות.

משמעות הדבר: יש שני סוגי "מות", גשמי ורוחני. יש מיתת הגוף בעולם הזה (בגשמיות) שזה ה"מות" שכתוב במפורש, ויש מיתת הנשמה בעולם הבא (ברוחניות), "מות" שאינו גלוי,

וצדקה תציל ממות, היא מצילה משניהם, דעל ידי צדקה יש נחיים בגשמיות וברוחניות.

לקוטי לוי יצחק הנרות זוהר פרשת מקץ עמוד קנח

לימוד ליום ועש"ק, ט"ז תמוז

הנזק של קרח

מצד מידת החסד – יש שלום אהבה ואחדות, ומצד מידת הגבורה – יש פילוג שנאה ומחלוקת.

קרח עשה מחלוקת כנגד משה רבינו, והוא סמל של פילוג, ורמז יש במילים "ויקח קרח", שזה בגימטריא שני פעמים "גבורה", (ויקח 124 + קרח 308 = 432, וכן גבורה $2 \times 216 = 432$)

דבר נוסף: "קרח" בגימטריא "גבורה" + "פחד", (קרח 308, וכן גבורה 216 + פחד 92 = 308)

עוד רמז: "גבורה" בגימטריא שני פעמים "חצי" (גבורה 216, וכן חצי 108 פעמים הוא 216)

ללמד שמדת הגבורה יוצרת הפרדה וחצאים

לקוטי לוי יצחק הנרות זוהר פרשת וארא עמוד נד.

לימוד ליום שבת-קודש, י"ז תמוז (נדחה)

החודש של האילן

בחודש שבט הוא ראש השנה לאילן

הדבר רמזו במילה "אילן", באשר כותבים את האותיות שלו כשהן "מלאות":

אָל"ף 111, יו"ד 20, לָמ"ד 74, נו"ן 106 = 311

בדיוק הגימטריה של המילה "שבט" 311.

(לקוטי לוי יצחק, אגרות קודש, עמוד תיג)

רשימת זכרונות

מהרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה ז"ל שניאורסאָהן

אַן אום פאַרגעסלעכער יום-כיפור

איינמאָל בייטאָג אין חודש מרחשוון¹, איז אַריין צו אונז אין שטוב אַ יונגער מענטש, איז אַרויפגעגאַנגען אויף די טרעפּ, און איז גלייך אַריין אין שטוב, אין עס-צימער, ניט פּרעגנדיק ביי קיינעם, פּונקט ווי דער וואָוינונג וואָלט אים געווען גוט באַקאַנט, דער יונגערמאַן האָט זיך גלייך אַוועקגעזעצט אויף אַ שטול און האָט געמאַכט אַ הקדמה צו זיין באַזוך: אַז אויב איך וועל עמיצן זאָגן אַז ער איז געווען ביי אונז, איז ער און איך אין סכּנות.

[ער האָט געזאָגט] אַז ער וויל איבערגעבן אַ גרוס פּון ל. זאַלמאַנאָוויץ². איבערצוגעבן בכתב וואָס איך האָב דאָן געפּילט, בין איך ניט בכח. ער האָט דערציילט: אַז בעלי ז"ל, האָט אים איבערגעגעבן פּונקטליך דעם אַריינגאַנג פּון אונזער דירה, ער זאָל ביי קיינעם גאַרניט דאַרפן פּרעגן, און מען זאָל אים ניט באַמערקן. ער האָט איבערגעגעבן אַז ל.ז.² איז צוויי און דרייסיק טעג געזעצן אין אַן *одинокка*³, און אויף דעם 33'טן טאָג האָט מען דעם מענטשן אַריינגעפירט, זיי זאָלן זיין אין צווייען.

דאָס איז געווען אַ קריסט אַן אינזשעניר, וועלכער איז נאָך זעקס חדשים זיצן באַפּרייט געוואָרן. איידער ער איז אַוועק, האָט ער אים געגעבן אַ וואָרט, אַז אַזוי שנעל ווי ער וועט איבערבייטן די הלבשה פון תּפּיסה אין דער היים, וועט ער איבערגעבן דעם גרוס. און אַזוי האָט ער טאַקע געטאַן, און גלייך געקומען. ער איז מיט אים געווען דעם חודש תּשרי אין איינעם. ער האָט דערציילט אין רוסיש:

1. שנת ת"ש.

2. לויק זאַלמאַנאָוויץ שניאורסאָהן - שמו המלא של רלוי"צ בגרסתו הרוסית.

3. צינוק; בידוד.

Его⁴ Судный День я никогда в жизни не забуду. Он целый день плакал и рыдал, читал наизусть Псалмы. До позднего вечера он мне ни слова не сказал, я его не трогал, у меня не было смелости заговорить с ним.

[=זיין, ל.ז.², יום כיפור וועל איך אין מיין לעבן ניט פאָרגעסן, אַ גאַנצן טאָג האָט ער געוויינט און געשריגן אויף דעם קול, געליינט אויסווייניק תהלים ביו שפעט ביינאַכט. ער האָט מיר אַ גאַנצן טאָג אפילו קיין וואָרט ניט געזאָגט, און ביי מיר איז ניט געווען קיין שטאַרקייט אָנהויבן רעדן צו אים].

שפעטער, שוין אין ססילקא⁵ זייענדיק, האָט ער⁶ מיר דערציילט אַז קיין סידור אָדער אַ מחזור האָט ער דאָך ניט געהאַט, און וואָס ער האָט געוואוסט אויף אויסווייניק, דאָס האָט ער געזאָגט, נאָר ער איז געווען אַ גאַנצן טאָג פאַרנומען.

אויף מיין פראַגע: וואָס פאַר אַ חטא מען האָט צוגעשריבן צו מיין מאָן? האָט ער געענטפערט:

Он⁴ "Мыку" (микву) строил во дворе синагоги, вот это дело ему пришили.

[=ער האָט געבויט אַ מיקא (מקוה) אין הויף פון שול, אין דעם באַשולדיקט מען אים (אין יענער שפראַך הייסט דאָס⁷ (пришили)].

אי סלושזקא נאָ נייעווא⁸ что-то на него наговорил

עס האָט זיך דאָן געהאַנדלט וועגן סטראַיען אַ מקוה. האָט דער שמש פון שול דערציילט אַז דער רב האָט געקליבן אַ סך געלט אויף דאָס צו בויען. אויך האָט ער געזאָגט עדות אַז ביי אונז אין שטוב האָט מען שמחת תורה געזאַמלט געלט פאַר טוכאַטשעווסקי'ס און בוכאַריני'ס⁹ פרויען אויף צו לעבן, און דער עיקר מאספּ איז געווען בעלי ז"ל.

מברר צו זיין פעסטער דעם ענין, האָט מען זיי¹⁰ צונויפגעפירט אויף אַ חקירה

4. פסקה זו מופיעה בכת"י ברסית, ולאחר-מכן תורגמה ע"י הרבנית לאידיש. במהדורה זו מופיעים הן המקור והן התרגום.

5. במקום גלותו.

6. כ"ק הרלו"צ.

7. "תפרו".

8. שמש (בית הכנסת) פלט דבר-מה נגדו בעניין זה.

9. ניקולאַי בוכאַרין – המפקד העליון של הצבא האדום.

10. הכוונה לרלו"צ והעדים – השמש והשוחט.

ודרישה פנים אל פנים, און גלייך ווי זיי האָבן אים דערזען – דער שמש און נאָך אַ שוחט וואָס איז אויך געזעצן – האָבן זיי געזאָגט אַז דאָס איז ניט אמת. און זיי האָבן אונטערגעשריבן ווייל מען האָט זיי געצוואונגען.

נאָך האָט מיר דער אינזשעניר געזאָגט, אז איך זאָל אים איבערגעבן אין תפיסה – עפעס געפינען אַן עצה ווי אַזוי, ווייל שרייבן צעטלען, טאָר מען דאָך ניט – צו כסלו איז ראש חודש איין טאָג אָדער צוויי.

Что-то⁴ его мучает вопрос с новолунием и это связано с праздником Макавеев.

[עס מוטשעט אים זייער די פראַגע, דאָס האָט אַ שייכות מיט "מאַקאווייעס"¹¹, דאָס האָט ער געמיינט "חנוכה"].

Memoirs of Rebbetzin Chana Schneerson

An Unforgettable Yom Kippur

One day in the month of Cheshvan,¹ a young man entered our home. He ascended the steps, walked straight into our apartment and into the dining room, asking no one for directions, as if he knew the apartment well! The young man sat down on a chair and introduced himself by declaring that if I breathe a word to anyone about his visit, it will imperil both of us!

He proceeded to say that he wished to convey regards from "Leivik Zalmanovitz."² I am incapable of expressing in writing what I felt at that moment...

He continued to explain that my husband (of blessed memory) had given him an exact description of how to enter our apartment so that he wouldn't need to ask anyone for directions, and would receive no undue attention.

He informed me that Leivik Zalmanovitz² had spent 32 days in solitary confinement. On the 33rd day this young man was confined to the same cell so that it would now contain two cellmates.

The man was a Christian, an engineer by profession, who was released after sixth months of imprisonment. Before his release, he had promised my husband that as soon as he returned home and changed out of his prison uniform, he would bring me regards from him. Indeed, he kept his word and immediately came to visit.

He had spent the month of Tishrei with my husband. He related, in Russian, "As long as I live, I will never forget Leivik Zalmanovitz's² Yom Kippur. He wept and cried aloud all day, reciting Psalms by heart until late at night. He

---

1. 5700 (1939).

2. Leivik Zalmanovitz Schneerson was the full name of R. Levi Yitzchak in Russian.

didn't say a single word to me all day, and I didn't have the courage to initiate a conversation."

Later, when we were already in exile, he³ told me that since he didn't have any Siddur or Machzor for Yom Kippur, he had recited what he remembered by heart—which was enough to keep him busy all day.

When I asked the man what crime my husband had been charged with, he replied that "He had built a 'meeka' [i.e. mikveh] in the shul courtyard—that's what he's accused of.⁴ The shamash [beadle of the shul] had let slip some information about it that implicated him."

Indeed, at the time there had been discussions about constructing a mikveh. The shamash of the shul had disclosed that the Rav had raised a large sum of money for its construction. He also testified that on Simchat Torah, funds had been raised in our home "to support Tukhachevsky's and Bukharin's wives,"⁵ and that my husband, of blessed memory, had been "the main fundraiser."

To confirm this testimony, the interrogators brought them⁶ face-to-face with the witnesses for a direct confrontation. As soon as the shamash—and a shochet who had also been arrested—saw my husband, they repudiated their earlier testimony, declaring that they had signed only under duress.

The engineer also told me that since sending notes to prisoners was forbidden, I should find some way to inform my husband whether Rosh Chodesh of the month of Kislev that year would be on one day or two. "This question is weighing heavily on him. It is related to the Maccabees"—by which he meant the holiday of Chanukah.

---

3. I.e., R. Levi Yitzchak.

4. The Russian words quoted here by the Rebbetzin mean, "This is the garment they have sewn for him."

5. This charge, of course, was utterly baseless. Mikhail Tukhachevsky (1893-1937) had been chief of staff of the Red Army, and Nikolai Bukharin (1888-1938) was a prominent Soviet revolutionary and politician. Both were accused of treason and executed during Stalin's purges.

6. I.e., R. Levi Yitzchak, and the witnesses—the shamash and the shochet.

